

Література

1. Атамас П.Й. Управлінський облік: Навчальний посібник. – Д. – К. Центр навчальної літератури, 2006. – 440 с.
2. Ивашкевич В.Б. Бухгалтерский учёт в условиях совершенствования хозяйственного механизма. – М.: Финансы и статистика, 1982. – 175с.
3. Нападівська Л.В. Управлінський облік: [монографія]. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2000. – 450 с.
4. Стуков С.А. Система производственного учета и контроля. – М.: Финансы и статистика, 1988. – 223 с.
5. Рассулова Н.В. Ефективність застосування методів обліку витрат на підприємствах вугільної промисловості / Т.І. Корнєєва, Н.В. Рассулова // Торівля і ринок України: темат. зб. наук. пр. Вип. 30, т.2/ Голов. ред. О.О. Шубін. – Донецьк: ДонНУЕТ, 2010. – 540с. – С. 428-435
6. Цал-Цалко Ю.С. Витрати підприємства: Навч. посібник. – К.: ЦУЛ, 2002. – 656 с.
7. Ягмур К.А. Організація обліку витрат на виробництво за центрами відповідальності в будівельних підприємствах // Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблему розвитку: зб. наук. пр. – Львів: Національний університет "Львівська політехніка", 2007. – С. 330-336.

Овсюк Н.В.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕГУЛЮВАННЯ РОЗРАХУНКІВ З ОПЛАТИ ПРАЦІ

В сучасних умовах господарювання поступово продовжуються державні реформи економіки та соціальної сфери. Криза змушує проводити прискорений темп модернізації країни. В теперішній складний час, коли в світовій економіці зростає чергова хвиля кризи, Україні необхідно швидко реформувати власну економіку з метою зустрічі нового етапу зниження виробництва достатньо підготовленою. Зазначене підкреслено на Міжнародному форумі «Україна: Проект розвитку», який відбувся 23 жовтня 2012 р. в Києві. Цей форум зібрав вітчизняних економістів та іноземних експертів з метою обговорення обраних шляхів реформування та засобів за допомогою яких можливо цього досягти. Були визначені глобальні завдання:

- побудова економіки інноваційного типу;
- формування соціально справедливого суспільства.

Зростання економіки, заплановане урядом, стане основою підвищення соціальних стандартів. Тільки інноваційна економіка забезпечить зростання рівня заробітної плати, соціальних стандартів, умов досягнення максимальної зайнятості та подолання бідності.

Тому раціональне використання трудових ресурсів підприємств та організацій, високий рівень продуктивності праці та відповідна система її оплати забезпечить збільшення обсягів продукції та підвищення ефективності всього ви-

робництва. Отже, актуальність дослідження розрахунків з оплати праці в сучасних умовах господарювання набуває вагомого значення.

Значний вклад у галузі обліку праці та її оплати було зроблено в публікаціях вчених, таких як Білуха М.Т., Бутинець Ф.Ф., Голов С.Ф., Зубілевич С.Я., Мних Є.В., Саблук П.Т., Сопко В.В., Чумаченко М.Г. та інших. В той же час залишаються невирішеними окремі питання, пов'язані з регулюванням податкового навантаження на фонд оплати праці, нормативного регулювання розрахунків з оплати праці.

Метою публікації є дослідження особливостей організації розрахунків з плати праці в сучасних умовах та визначення шляхів вдосконалення визначеної ділянки обліку.

Суми, що направляються підприємством на заробітну плату є основним джерелом доходів його працівників. А тому від її розміру залежать сплачені до бюджету податки і внески до позабюджетних соціальних фондів.

Заробітна плата – це облікова категорія, що відображається з одного боку як елемент витрат підприємства, та з іншого як дохід працівника. В сучасних умовах господарювання власник підприємства прагне зменшити витрати з метою збільшення прибутку. В зв'язку з чим, вагомим значенням набуває оптимізація всіх чинників і засобів виробництва.

Зв'язуючим ланцюгом між засобами праці і предметами праці виступає робоча сила, без якої неможливо виробництво суспільного продукту.

В свою чергу оплата праці виступає як винагорода працівникам у відповідності із кількістю і якістю вкладеної ними праці [2,с.108]. Організація заробітної плати і формування її рівня є основою соціально-трудова відносин у державі і важливим показником економічної стабільності. Тому питання регулювання оплати праці набуває дедалі більшого значення.

Механізм регулювання заробітної плати має такі складові:

- ринкове регулювання;
- державне регулювання;
- колективно-договірне регулювання;
- визначення заробітної плати окремого працівника на підприємстві.

Важливо досягти оптимального рівня оплати праці, тому що з одного боку у випадку нарахування дуже високої заробітної плати значно зростає собівартість продукції, що призведе до зниження її конкурентоздатності і відповідно до зменшення або відсутності прибутку. Якщо заробітна плата буде дуже низькою, це призведе до послаблення мотивації працівників, відтоку кваліфікованих кадрів, що може призвести до зупинки виробництва і як наслідок до банкрутства підприємства.

Тому в умовах ринкової економіки важливо встановити оптимальний рівень витрат на оплату праці, який повинен забезпечити прибутковість підприємства і відповідну мотивацію працівників.

В кожній країні світу відбувається також державне регулювання витрат пов'язаних з оплатою праці, але в різних масштабах.

В нашій країні останнім часом можливо виокремити такі напрями державного регулювання нарахувань на заробітну плату :

- згідно закону України від 05.07.2012 р. №5067 «Про зайнятість населення», який вступає в силу з 1 січня 2013 р., звільняються на рік від сплати єдиного соціального внеску ті роботодавці, які створюють перше робоче місце для молоді або працевлаштовують інвалідів і людей, старших за 50 років [1];

- у матеріалах міжнародної конференції «IDCEE-2012: Інтернет - технології і інновації», присвяченої створенню умов розвитку інноваційної сфери, було підкреслено, що зниження єдиного соціального внеску і податку на доходи з фізичних осіб для ІТ-галузі, сплата яких складає найбільшу частину витрат підприємств, які працюють у сфері розробки програмного забезпечення, призведе до легалізації цього бізнесу, а тому бюджет отримає більше податків. Завданням держави є створення екосистеми для розвитку високих технологій [5].

Договірне регулювання заробітної плати відбувається згідно з нормами укладеного працівниками колективного договору, який укладається згідно Закону України «Про колективні договори і угоди» №3356-ХІІ від 01.07.1993 р.

Важливим напрямом регулювання оплати праці є встановлення мінімальної оплати праці, розмір якої періодично переглядається залежно від зростання індексу цін на споживчі товари і тарифів на послуги.

Розрахунки з працівниками відбуваються у терміни визначені в колективному договорі, але не рідше ніж два рази на місяць та проміжок часу, який не повинен перевищувати 16-ти календарних днів.

При цьому науково обгрунтована і добре налагоджена на практиці система обліку витрат праці та її оплати визначає можливості прийняття важливих управлінських рішень щодо організації виробничого процесу і є однією з головних передумов життєдіяльності підприємств різних типів господарювання і форм власності [3, с.77].

Отже, слід зазначити, що рівень життя населення, його платоспроможність залежить від отриманих доходів, основним з яких є оплата праці. Розвиток економіки кожної держави характеризується можливістю людей задовольняти власні потреби, а не величиною податкового тягаря, який лягає на їх плечі [4, с.3]. Тому бухгалтерський облік розрахунків з оплати праці має постійно розвиватись і вдосконалюватись відповідно до економічних процесів, а це потребує комплексного підходу до його організації: подальшого послаблення податкового навантаження на фонд оплати праці, упорядкування регулюючої функції мінімальної заробітної плати тощо. Подальше дослідження вказаних питань надасть можливість визначити шляхи реформування господарського механізму адекватного ринковій економіці.

Література

1.Закон України «Про зайнятість населення» від 05.07.2012 р. №5067. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>.

2. Лишилєнко О.В. Бухгалтерський облік: Навчальний посібник. 2-ге вид., перероб. і доп. / О.В. Лишилєнко. – Київ: Вид-во «Центр навчальної літератури». – 2003. – 628 с.

3. Мица Є.В. Стандартизація обліку розрахунків з оплати праці / Є.В. Мица, О.С. Коровченко // Економіка та держава. – 2007. – С. 77-79.

4. Нападівська Л.В. Удосконалення системи бухгалтерського обліку в Україні. / Л.В. Нападівська // Бухгалтерський облік і аудит. - 2012. - № 6. – С. 3-7.

5. «Розвиток IT-галузі – це наша можливість опинитися в колі заможних та могутніх держав». // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fakty.ua/154369-sergej-tigipko-razvitie-it-otrasli>.

Орленко А.С.

РОЛЬ ЭКОНОМИЧЕСКОГО АНАЛИЗА В АУДИТЕ

Актуальность. На современном этапе развития для аудита характерно усиление роли экономического и финансового анализа. прежде всего это способ улучшения качества аудита. Причём усиление аналитического направления аудита проявляется не только в увеличении числа предоставленным клиентам услуг по проведению финансового анализа, но и в возрастании роли экономического анализа при оказании других аудиторских услуг. Аудиторские фирмы на сегодняшний день оказывают помощь клиенту в финансовом планировании.

Анализ литературы. Использование экономического и финансового анализа рассматривали такие учебники, как Шеремет, Лысенко, Маркин.

Тем не менее роль аналитической деятельности в аудите постоянно увеличивается, что требует дальнейшего исследования данного вопроса.

Постановка проблемы. На сегодняшний день предприятия Украины нуждаются в помощи аудиторов в улучшении организации учёта и отчётности, повышение экономической обоснованности при принятии управленческих решений. В связи с этим, необходимым является применение экономического и финансового анализа при проведении аудита, рассмотрение путей применения анализа в аудите.

Целью статьи является исследование путей применения анализа в аудите и его роль при проведении аудиторской проверки в современных условиях.

Изложение основного материала.

Аналитические процедуры - это методы оценки финансовых отчетов путем составления и сопоставления соотношений между финансовыми и нефинансовыми показателями. [2]

Цель применения аналитических процедур состоит в определении нетипичных обстоятельств, которые потребуют пристального внимания аудиторов при проведении проверки. Типичными являются следующие процедуры:

- 1) сравнение фактических показателей бухгалтерской отчетности с плановыми (сметными) показателями, определенными экономическим субъектом;
- 2) сравнение фактических показателей бухгалтерской отчетности с